

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De operatione Filij in intellectu. Cap. LXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

purgatam peccatis, cum magno desiderio, ardenti amore, & deuota reuerentia ad Deum subleuamus: tunc, inquam, illucet claritas diuinae gratiae in speculum animae, & tam efficaciter ibi operatur aeterno amore, quod mens, seu apex animae nobilissimus amore accenditur & illuminatur simplici quadam claraque noticia supra omnes intellectuales vires: & spiritus in aeternum amorem collabitur dimerfus, sibi moriens, in Deo viuens, ita ut vnus amor cum aeterno amore effectus, nihil aliud sentiat quam amorē: quia liber & otiosus ab omnibus exercitijs, & actibus amoris efficitur, patiens & recipiens diuinum simplicem amorem, eius spiritum consumentem, utpote in amorem liquefactum, ita ut nec sciat, nec sentiat seipsum, neque Deum, nec creaturam aliquam, nisi solū amorem, quem gustat & sentit, à quo possidetur in quadam simplici, & nuda otiositate feliciter.

De operatione Filij in intellectu. Cap. LXIV.

Exod. 33.

Speculatio

Secundo operatur Filius tractu suo in virtute intellectiua. Ista operatio signata fuit in Mose, quando secundo vocabatur à Domino ad altius ascendendum super montem, tunc Iosue tantum assumpto, ceteris dixit, ut se ibidem expectarent, ipse autem in montis celsitudinem ascendit, nubesque tenebrosa operuit montem, expectantique Moses cum Iosue, donec à Domino vocaretur. Quo facto, reliquit Iosue in vallicula, vel montis quadam planitie, & ascendit in caliginē, vbi solus sex diebus mansit, antequam à Domino iterum vocaretur. Hic ascensus designat spiritualem illam actionem, & tractū in intellectu, qui adseribitur Filio; & proprie dicitur speculatio, hoc est, videre in speculo, quia spiritus hominis iam factus est tanquam viuidū spirituale speculum, in quo Deus format spiritum veritatis; in quo & ipse per plenitudinem gratiae suae inhabitat. Ostendit etiam se Deus in illo speculo viuido, non sicut est in sua essentia, sed in eminentissimis & nobilissimis imaginibus, ac similitudinibus, adeo ut illuminatus subleuatusque; intellectus, sine omni errore clarè cognoscat in imaginibus intellectualibus omnia, quaecumque audire potuit de Deo, de fide, & de omni occulta veritate, videlicet, quomodo Deus est summa maiestas, veritas, bonitas, sapientia, misericordia, iustitia, & amor: deinde quomodo sit differentia personarum, & quod vnaquaeque persona est Deus omnipotēs. Cognoscit etiam vnitatem diuinæ naturae in sancta Trinitate, & Trinitatē in naturae vnitatem, & vnamquamque personam esse Deum in vnitatem essentiae. Agnoscit insuper esse fecunditatem

etatem in diuina natura, & simplicem otiositatem in eius essentia: quia intellectus ita subleuatus, & clarificatus spiritu veritatis, Deū videt in proprio speculo, in tam multis modis, formis, & imaginibus, sicut excogitare potest, aut videre desiderat. Nihilominus tamen intellectus eleuatus semper inclinatur ad videndum quid sit Deus in seipso. Quamquam verò imago Dei subleuato clarificatoq; intellectui proponatur, tamen non potest eam comprehendere, aut cōtemplari propter immensā claritatē, qua intellectualis oculus reuerberatur, & caligat: & hoc est, propriè caligo, seu ymbra, sub qua anima in Canticis sedere gloriatur.

Cant. 2.

Vsq; huc ambulauit Iosue cum Mose, hoc est, intellectus ambulauit cum amatiua virtute, sed hīc intellectus cogitur remanere, & virtus amatiua sola progreditur: quia magis amplexū, quā contemplationē requirit. Cum igitur fuerit introgressa ad incōprehensibilem claritatem, in qua eleuatus intellectus caligat, sicut oculus à claritate solis, tūc recipit anima supra virtutem intellectuā simplicem oculū apertum in operatione amatiuæ virtutis. Sed quid tunc spiritui hominis eueniat, & quid pro tūc cognoscat, hoc nō est explicabile, nec ipsemet hoc perfectè cognoscit, postquā ad se redierit. Intellectualis oculus interdū sequitur oculum simplicem, & in eodem lumine scire cupit, & inuestigare, quid sit Deus, & quis sit: sed oportet ibi omnem intelligentiam, & considerationem deficere, & oculus simplex amatiuam virtutem simpliciter post tractum Dei deducit, ad eō vt mēs hominis de cetero sui ipsius potens non sit. Et istud toties contingit, quoties sol iustitiæ oculum nostrum simplicem post se trahit in suā immensam claritatem, vbi Deum & omnia sine discretionē, & considerationē simplici intuitu in diuina claritate contemplantur.

Amor fiat
intellectu.

De operatione Patris in memoria. Cap. LXV.

VLtimò operatur Pater celestis in memoria suo tractu. Et ista operatio designata est in Mose, qui non fuit contentus sedere in caligine, sed septima die, cum vocaretur à Domino, & ei appropinquaret, loquereturq; cum eo familiariter, sicut amicus cum amico, nihilominus orabat, dicens: *Domine, si inueni gratiā in oculis tuis, ostende mihi faciem tuam.* Et Dominus respondit: *Ego ostendam tibi omne bonū,* id est, me ipsum, sed non in mea vera essentia, quia nō videbit me homo, & viuet: sed posteriora mea videbis, hoc est, ostendā tibi de me notitiam imperfectā. Et in isto figurata est spiritualis interna operatio, & spiritalis tractus, quem recipit spiritus noster à Patre celesti: quia quando

Exod. 33.

Tractus
Patris.